

Nummer 19 26/1 1970

Den 13 januari hade vi årsmöte, och styrelsen som valdes ser ut som följer. Ordf. Kennet Signal, Vo. Sven-Erik Ekenberg, Sekr. Bertil Ljungdahl och Kassör Lars-Erik Pettersson. Som revisorer utsågs Bosse Andersson och Jan Ekman. Vidare beslöts att alla medlemmar skulle hjälpa till med att hålla banan och lokalen ren och snygg, och en storstädning gjordes redan nästföljande fredag. En kommitté som döptes till "Royal", bestående av Ordf. Vo. Sekr. samt Olu Svensson och Jan Ekman, bildades för att eventuellt kunna göra en enorm FR grunka på Kungsmässan i Kungsbacka under skollovsveckan. Olu håller nu på med att försöka anskaffa en bana till mässan, och jag tycker att vi alla skall hålla tummarna för honom.

I söndags inledde vi tävlandet för året. Det skulle ha blivit en klass 5 och en klass 6 tävling, men endast klass 5 kunde köras. Pyra startande i en natt tävling, där enda ljusglinten var Anders Engström, som premiärtävlande. Utvecklas han i samma takt som hittills så får storheterna snart se sig för, sanna mina ord.

Resultat:

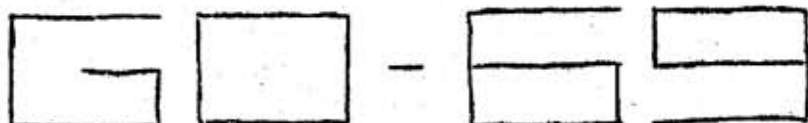
1. Kennet Signal	GO-69	83.68	2 p.
2. Anders Engström	GO-69	80.60	1 p.
3. Sven-Erik Ekenberg	GO-69	56.60	
4. Peter Lember	GO-69	41.60	

Ja dett var väl lugnet före stormen, för på söndag kan ni räkna med att det blir mycket folk här, med storheter som Kjell Samuelsson, Hasse Brun brun ferson Per Gustafson, Raoul Rågvall för att bara nämna några av de som redan anmält sig till första deltävlingen i Can-Am och Tasman. Antagligen kommer det att bli mer folk än i förra årets rekord SM, och det säger inte lite det.

Jag ber nu även alla i klubben att dra sitt strå till stacken genom att hjälpa till under den hektiska tävlingsdagen, där träningen börjar klockan åtta, och där vi kanske får hålla på till sena kvällen innan segerna har korats. Svik oss ej när nöden är som störst.

Kennet Signal har under den gångna veckan putsat till två minutersrekord, klass 5 lyder nu på 10.53, mot tidigare 10.45, och klass 6 förbättrades från 9.09 till 9.14. Men det är väl fara värt att den blir otagad redan nu på söndag, när storfrågarna kommer.

GU692000A

News

Nummer 20 3/2 1970

Can-Am / Tasman den 1/2 1970, västkustens hittills största ! ! !

Det var mer startande i Can-Am / Tasman i Göteborg, än i de berörda klasserna i förra Årets rekord-SM, och det värmer ju alltid om hjärtat. Innan jag skriver något om tävlingen, så vill jag tacka alla som hjälpte till för att göra denna mastodonttävling till en lyckad tillställning. Detta kan inte nog poängteras hur viktigt det är med alla hjälpande händer runt kring tävlingar. Vi kan tyvärr inte honorera er, men jag hoppas att ni håller till godo med ett HJÄRTLIGT TACK !

Så var det då tävlingen som sådan. Träningen startade redan på Fredag, och på ett splitter nytt lastbilsbatteri. Det visade sig lämna en sam god krön att huvuströmbrytaren till banan pajado. Men bilarna klamrade den, och det var ju huvudsaken. Av träningen att döma trodde jag personligen att de båda hitresta stockholmarna, Kjell Samuelsson och Hasse Persson skulle tillhöra toppskiktet, liksom Olu Svensson, Kennet Signal, Raoul Rågvall och Stefan Mattsson. Vår nye lille store man Anders Engström, visade också goda taktik, men skulle nerverna palla för den stora pressen.

Kvalen i Tasman var över och Olu och Bror gick till final, den senare var en överraskning för mig, efter vad jag sett på träning. Det visade sig att alla åtta som gick vidare i klassen var seniorer eller a-juniorer.

När kvalen i Can-Am var körda och sammanräkningen var klar, var det inte så konstigt att man med glädje drog på munnen när man läste de två finalisternas namn, Olu Svensson och Kennet Signal. Men ännu gladare blev jag när jag kom till nummer 7, första B-consi-plats, och läste Anders Engström, nerverna hade alltså inte spelat något spratt. Alla hemmaförare hade uppnått mycket goda kvalresultat.

I Tasman gick Stefan Mattsson från consi till final, där han mötte Olu Svensson, Bror Gärdelöf och Raoul Rågvall. Detta blev en mycket spännande final, där Olu hade den bästa bilen, och drog också det längsta strät. Många strällande matcher bilarna emellan uppvisades, och publiken trivdes verkligen.

1. Olu Svensson	Team AH	182.37
2. Raoul Rågvall	SSRF	178.96
3. Stefan Mattsson	RTFU	171.80
4. Bror Gärdelöf	RTFU	168.52

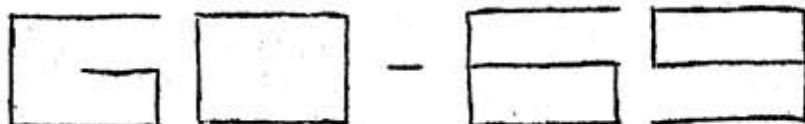
Så var det dags för Can-Am, där Jan Jettersten svarade för en gryn prestation genom att gå från F-consi ända fram till Semifinal, där han blev trea. Hasse Persson vandrade trötta sida vid sida med Janne, från C-consi till Semi, där även han fick tacka för sig. Det var Raoul Rågvall, och överraskningen i denna klass Tommy Jettersten som gick till final. Även denna final blev mycket spännande, Rolle och Kennet låg länge och tampades inom samma varv, men Rolle drog till slut ifrån med ett par varv. För Olu gick det sämre, han blev trungen att bryta efter endast 8 körda varv, sedan drevet gott sig, och Tommy hade aldrig någon chans att hänga med.

1. Raoul Rågvall	SSRF	191.65
2. Kennet Signal	GO-69	187.55
3. Tommy Jettersten	HARC	178.69
4. Olu Svensson	Team AH	8.00

Vidare kan tilläggas att tre nya rekord sattes, klass 5 tioninutersrekord lyder numera på 99.32, och innehas av Raoul Rågvall. Och i klass 6 rök båda rekorden, Stefan Mattsson tog eminutersrekordet 9.86, och Olu Svensson skade sitt tioninutersrekord till 91.13.

Ett rekord till sattes, det var Dan Glinne som presterade 0.20 på en minut, han fick också pris för det.

Concours d'Elegance vanns av Kjell Samuelsson i Can-Am, och av vår egen Ville Wiberg i Tasman. Och Villos bil var den snyggaste klass sexa jag någonsin sett.

News

Nummer 21 16/2 1970

TREVIIG TAVLINGSPORE SLOG INTE ALLS

Var det kanske skollovet som gjorde att det endast blev 4 startande i RÖVAR-tävlingen, vad vet jag. Tävling blev det i alla fall, och så här förlöpte de fyra heaten.

I första paret lottades Peter Lember mot Lars-Erik Pettersson, och detta blev aldrig någon match. Peter fick vaiking på bilen efter dryga 10 varv, och Lars-Erik fick alltså inget motstånd.

Heat 1.	1. L-E Pettersson	47.31
	2. Peter Lember	10.34

Nästa par ut var Sven-Erik Ekenberg och Jan Ekman. Detta blev ett mycket mer intressant lopp, och efter halva tiden skilde inte ens ett varv, och oviss-heten stod sig även efter banbytet, tills dess att Sven-Eriks bil började konst-ra sig ännu mer än tidigare. Segraren blev alltså Janne.

Heat 2.	1. Jan Ekman	39.56
	2. Sven-Erik Ekenberg	34.36

Kampen om tredjeplatsen blev inte heller någon match men kommer ihåg, två undermåliga bilar stod på startlinjen, och resultatet blev.

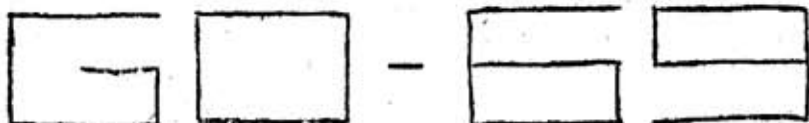
Heat 3.	1. Sven-Erik Ekenberg	31.03
	2. Peter Lember	19.68

Så var det då finaldags och Lars-Erik ausade ifrån Janne så det stod härliga till, och vid banbytet ledde han med över tre varv, men sen hände det. LEP fick trubbel med att hålla sig i spåret, till och med på rakorna, och Janne hade verkligen fått upp fägan, och gjorde ett mycket snycigt lopp, då framför allt i andra halvlek, då han slog Mr. Pettersson med två varv precis. Sen eftersom Lars-Erik vann den första halvleken med tre så blev han den slutliga vinnaren, och han var i mina ögon sett den värdige vinnaren. Sen go on Janne, nästa gång tar du honom, detta var ju bara början på din karriär, och ett poäng fick du. Grattis!

Finalen.	1. Lars-Erik Pettersson	39.27
	2. Jan Ekman	37.96

Ja det var de om de, och nu ser vi fram emot den 1 mars då vi skall till Uddevalla för vidare övningar i Cam-Am / Tasman. Sista anmälningsdagen är den 26/2. Vi åker upp på lördag, och jag hoppas vi får ligga över på banan. DU ställer väl upp !!! I BRÄGGE HJÄLSÄRA

G069B-ERRA

News

Nummer 22 2/3 1970

CAN-AM / TASMAN I UDDEVALLA EN RIKTIG THRILLER - - OLU TOG THE DOUBLE

Båda klasserna i 1970 års andra deltävling i Can-Am/Tasman, som gick i Uddevalla i helgen, blev riktiga rysare. Först hände det att Mr. Rågvall körde bort sig i Tasman, och hannade i amatörfinalen. Lika positiv, som den förra var negativ, var kvalresultatet som meddelade att unge Christer från Uddevalla gått till final direkt. Snabbast i kvalet var dock Olu. Kennet och Lars-Erik lyckades också mycket bra i kvalet, medan jag själv bröt och blev sist. Sven-Erik "dunka dunka" Ekenberg och Bosse "polisong" Andersson hannade också bland de sista.

Can-Am kvalet bjöd väl inte på några större överraskningar, kanske då att Olu bara hannade i A-consi, slagen t.o.m. av vår egen LEP, som gick till semi. Finalklara direkt blev Raoul och Stefan M. Själv hannade jag i B-consi och Signal i amatörfinalen, vilken han vann. Övriga GO-69:are hannade på nedre halvan.

Under finalkvalificeringarna i Tasman hände det inte så mycket, det blev ganska programenligt Bror och Stefan som gick till final. En klar hemmadominans i finalen alltså, tre mot Olu.

För att återgå till själva kvalet i Can-Am, så kan nämnas att heat 26 går till historien. Först efter tre nedräkningar gick starten, men då var det bara jag som hade ström, och det gillade inte de andra så det fick bli omstart igen. Denna gång kom det ström redan vid fyra, och omstart igen. Så då äntligen kom vi iväg, men efter ett varv blev jag avvikad av en bil som även denna spårade ut, och på en tredje, rent kaos alltså. Min bil lades åt sidan medan de andra sattes på, jag drog då demonstrativt ut pluggen och gick in i nekrunnet. Övriga förare slutade dock att köra, hoder åt dessa, så heatet gick om igen, utan mankemang. Även om jag blev sist i B-consi, så var det rätt kul att ha en så snabb bil, den tog nästan 1 1/2 - 2 meter på långa rakan och dosen, men sen var den för svårkörd i svängarna. Lars-Erik fick vaiking på sin kaross i semifinalen, bakre delen fastnade i däckens ideligen, och även han fick finna sig att bli sist i sitt kvalheat.

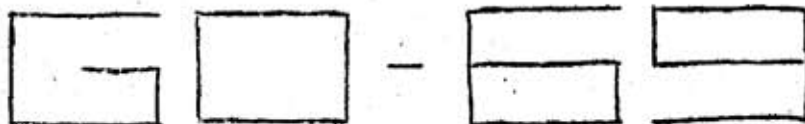
Så var det då finaldags i Tasman, och vilken final det blev. Bror vann första heatet före Stefan och Olu, medan Olu tog revansch i nästa heat och gick upp till sammanlagd ledning. I tredje blixtrade Stefan till och gick upp till andraplatsen, och nu var varje urspärning en katastrof. Inför sista bytet ledde Olu med ca 80 sektioner före Stefan, som hade Bror knappa halvvarvet efter sig. Stefan tog ledningen i sista heatet och drog ifrån, men Olu hade ännu inte förlorat några 80 sektioner. Bror som körde på den hemska röda banan gjorde diverse besök i velodromskynket och fick inrikta sig på tredjeplatsen, medan spänningen var på topp i ledningen. Så kom då det som avgjorde tävlingen, Stefan spårade av och Olu smet förbi, och släppte sedan aldrig ifrån sig ledningen. Olu segrare alltså, och bästa GO-69:are, Kennet Signal som blev 5:a.

Can-Am finalen blev en kamp mellan Raoul och Olu om förstaplatsen, och en annan kamp om tredjeplatsen mellan Kent och Stefan, båda Uddevalla. Olu tog en klar trevarvsledning i första heatet, då Raoul körde på rätt. Rolle tog igen en del i andra heatet, och sen gällde det. Nu hörde Olu på rätt, skulle han tappa sin ledning, ja inte var det långt ifrån, Rågvall tog in allt utom 36 sektioner, och thrillern var igång igen. I sista heatet låg de två nästarna sida vid sida, varv efter varv och spänningen bara steg och steg. Men när cirka 1 minut återstod satt Rolle sin bil i planket. Dunka-ha-ha-ha hörde man från Olus strupe och "The double" var ett faktum. Bästa GO-69:are var Lars-Erik som blev 6:a.

Ja detta var två finaler som hette duga, och nu hoppas vi på lika spännande tävlingar i Linköping på Söndag.

GO69BERRA

PRESS STOPP: Jag vann Concoure d'Elegance i Can-Am, och Bror G i Tasman.

News

Nummer 23 den 23/3 1970

FORMULATAVLING PÅ HEMMABANAN

Elva startande hade anmält sig, men sedan Bosse Andersson insjuknat, och Olu pajat sin bil i träning, så blev det bara nio. Fyra "koppla av" och fem hemmasöner.

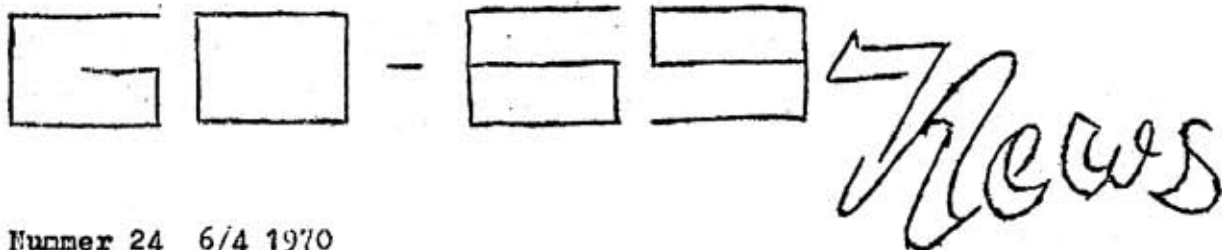
kvalet bjöd inte på några direkta sensationer, möjligen negativt för Bror Gårdelöf, som hannade näst sist i kvalet. Han körde dock upp sig från B till A-consi, tillsammans med Hans Wibom, som idag gjorde sin debut med den äran. Ty Hasse tryckte sig även genom A-consi så bra att han gick vidare till Semi.

I semifinalen tävlade 4 GO-69:are, och det var länge hårdt om buken, men Signal och Ekman visade sig dock till sist för svåra för "Dunka dunka" och Mr. Wibom.

Stefan Mattsson var enda hoppet för Uddevalla i finalen. Han skulle här kämpa mot Lars-Erik, Kennet och Janne, alla GO-69. Kennet tog kommandot redan i första heatet, dock hela tiden skuggad av Stefan, LEP som här körde på svart spår missade några varv, men bilen såg ut att gå bra, och kanske skulle det bli andra takter senare. Jan Ekman hade redan här sackat efter, och fick aldrig kontakt med de övriga. I andra heatet var det Stefans tur att köra på svart, och han fick se sig omåkt av Herr Pottersson, vilken nu även började krympa avståndet till Kennet. Och hur skulle det då gå i tredje heaten när det var Signals tur att kanka på svart. Jo då, även han tappade en centimeter här och där lika som de andra gjort, och när strömmen slogs av för sista bytet hade Lars-Erik tagit ledningen med FEM sektioner. Stefans bil hade fått fnurr och hängde inte längre med i den hårda takten. Så var då sista heatet igång, och "Kassören" körde för glatta livet, och drog ifrån mer och mer, och ingen av de församlade kunde väl tro utan att han skulle ta hen en klar seger. Men så när det var dryga minuten kvar så hände det, han tappade SVINGEN, Örrrk nebel. Så denna saga slutade som så många gånger förr med en seger för Kennet Signal, vilken under ett tidigare skede av tävlingen, sin vana trogen tappade ett hjul.

1. Kennet Signal	GO-69	167:95
2. Lars-Erik Pottersson	GO-69	160:53
3. Stefan Mattsson	REU	156:08
4. Jan Ekman	GO-69	134:91
5. S-E Ekberg	GO-69	
6. Hans Wibom	GO-69	
7. Bror Gårdelöf	REU	
8. Krister Börjesson	REU	
9. Håkan Börjesson	REU	

GO69BERRA

Nummer 24 6/4 1970

TREDJE DELTÄVLINGEN AV CAN-AM / TASMAN 1970 PÅ SSRT:s "BANAN"

Ja, söndagen den 5:e april var det alltså dags för den tredje omgången av 1970 års Can-Am/Tasman, och den gick av stapeln på SSRT:s trånga bana i Halmstad. Det hela blev en utdragen (8½ timmars effektiv tävlingstid!) tävling, utan några egentliga sportliga höjdpunkter, och dessutom utan en enda GO-69-are ! ! ! ! ! Skäms på er ! ! !

Något överraskande drog tävlingen hela 39 startande, fördelade på 26 i Can-Am och resten i Tasman. Mycket tack vare Halmöborna, som för första gången i årets serie fick chansen att vifta med sina förhatliga skånska flaggor.

Kvalen gick utan några större överraskningar, kanske med undantag av att Glinne inte tappade en enda pinion, och mina egna dåliga resultat. Jag kvalade in som 1:a i semi i Can-Am och som 1:a i a-consy i Tasman. Där fanns också en hel del muffel och gruffel över vissa SSRT:ares kvalsträckor, som lindrigt sagt föreföll något höga.

Jag lyckades köra upp mig till Tasmanfinalen, men där stötte jag på pumpen i form av två pajade handtag samt en herre vid namn Raoul Rågvall, icke helt obekant miniracingförare som vann även kvalen. Tvåa där blev Dan Glinne, och han slutade trea i finalen, efter mig alltså. Fyra var Leif Svensson HMRC.

I Can-Am skulle jag alltså köra upp mig från semi till final, där Dan och Rolle redan fanns på plats, i nämnd ordning. Men den herre som agerade pump här var SSRT:s från Jugoslavien importerade förare Jellimir (Drevot) förlåt Dreven. Han gjorde en helt fenomenal uppkörning från C-consy ända till finalen, och han slutade på en mycket hedrande 4:e plats, i sitt unga livs andra tävling!

Finalen kan betecknas som en kamp om andra plats, då "The Rod" var säkert placerad i ledningen och Jellimir lika säkert sist. Striden stod mellan Världsmästare Glinne och RRTU-bossen Stefan Mattsson, en duell som till alla åskådarens stora förnöjelse slutade med seger för Semi-vinnaren Stefan.

Dubbelseger för Rågvall alltså, och en även i övrigt ganska tråkig tillställning. Enda glädjespridare för dagen var Dana.., förlåt, Skånes Per-Årne Persson, som prydde sitt neokutymars väggar med allehanda trevligheter såsom handdukar etc. Han lyckades först ta hem en bejublad seger i Amateur-Main i Can-Am, och den nötknäppare han fick som pris kanske kan hjälpa honom att knäcka nöten, hur man bygger en bil som inte varvar ut....

Nästa rond går i Varberg den 3:e maj, vi syns där.....

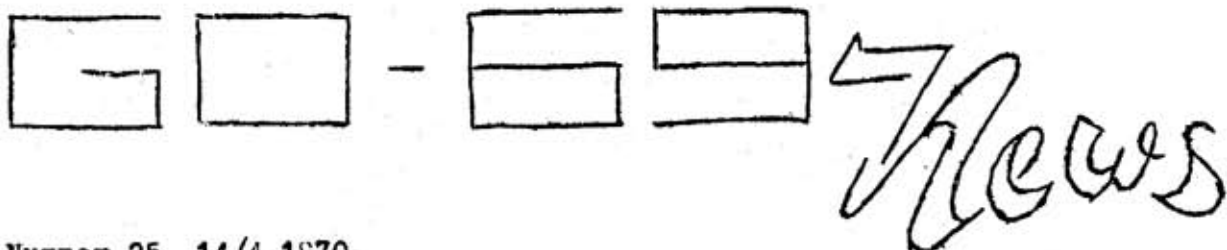
Och GO-69:are, jag menar vad jag säger!

OLU/TAH

Tack för ett roligt och satiriskt referat, och jag vill bara tillägga att ni vet väl att det är storlopp på den gudonliga LISA-banan den 12 april. Kanske den lockar mer GO-69:are än SSRT-banan.

Jag måste dock hålla med Olu att det är en skam för klubben att INGEN av våra annars så aktiva förare ställde upp i västkustens egna STORTÄVLING.

GO69BERRA

Nummer 25 14/4 1970

EN CYKEL TILL VINNAREN

Ja det var en en hel vägg full med priser till de som kämpade sig fram till de främsta platserna. Där var en cykel, trädgårdsstolar, pokal, brickor, lödkolv, medaljer m.m. m.m. Detta pluss resebidrag skull man alltså kämpa om i klasserna 1, 5 och 7.

GO-69 hade ryckt upp sig, och hade 6 man på plats, 7 om vi räknar passiva Olu. Alla ställde vi upp i enbart klass 5, som hade samlat ett aktningvärt startfält på hela 32 man, jag det var män allihop för VIOLA ställde inte upp hon hade inte fått ihop något riktigt snabbt så hon.

För att i korthet belysa klass 1 och 7, så vann BATHAN alias Jöran Andersson, efter att ha haft en vild duell med "The Rabbit" Hellström. den senare fick dock tyvärr pickupbrott i slutskedet och fick finna sig i att bli sist i finalen. Tvåa var Tomas Linde, följt av Bergdahl.

Klass sju hade samma man i finalen, men här blev ordningen William Hellström Jöran Andersson, Tomas Linde och Bergdahl. Finalen var inte särskilt spännande, och alltså inget att orda om.

Så var det då huvudklassen, Sport och GT alltså. Men kvalade som alltid på LISA-ring, att man knäpper varvtider under officiell träning. Kvalen bjöd väl på två riktiga smällar. Olu fick aldrig någon snarr på sin motor och hamnade "bara" i B-consy. Men den verkliga smällen, den största i miniracingens sverigehistoria, var att jag Old Mc Berra kvalade in mig direkt till final, på en varvtid på 7,1 sek. Jag blev dock slagen av Jöran som hade en maskinmässig körning på 7,0. En herre vid namn Per Gustavsson skall vara verkligen glad, som fick en kvaltid på 7,4 på grund av att tidtagaren knäpte av på fel bil, grattis i alla fall. För övriga GO-69:are gick det väl inte så där fullt glimrene, Lars-Erik och Kennet hamnade i alla fall på övre halvan.

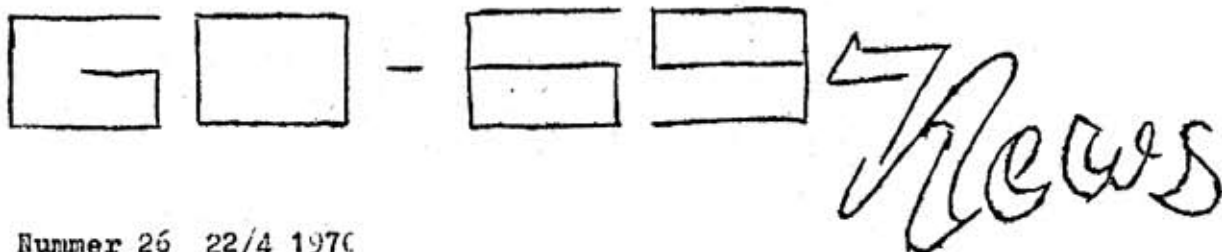
Så började man då med B-consy, där segrarens namn var Reckad från Västerås, och denna naturbegåvning inom miniracing gick segrande fram genom många consy. Vår egen Bosse Andersson gjorde också ett gott arbete och avancerade många, många placeringar, dock inte riktigt så många som Reckad. Signal körde upp sig ett consy, liksom Lars-Erik.

Så gjorde då Olu sin entre i B-consy, han hade nu bytt till ett MURA-ankare och det verkade vara ett gott drag i dubbel bemärkelse. Ty nu gick bilen som en raket och han var först B-consy, och sedan A-consy och inte heller Semi blev honom övermäktig. Från semi gick även Kaninen upp till final.

Så äntligen var det dags för final, klockan hade då blivit nästa 23.00. Detta berodde väl till största del på att Herr LISA Olofsson inte var hemma. Final blev det i alla fall, och jag började i gennal skön stil med tre våldsamma avkörningar, och sen var man borta. William ledde efter första och andra heatet över Olu, dock rätt knäppt. Jöran som började på de två sista spåren hade haft en hel del besök i velodromens yttersarg, och hade i detta läge halkat cirka tio varv efter, själv lag jag ännu längre ner. Så i tredje heatet hände det, jag fick ideliga besök på mitt spår av en viss kenin, och till slut hade jag inte tålamod längre utan satt honom i vägen, chassiet blev dock inte helt demolerat, tyvärr. Efter denna smäll var dock segerspänningen över, Olu tog åter igen en lätt seger, följt av Jöran Andersson, William Hellström och sist kom lille jag med en halv bil.

Ännu ett glädjefullt är att Olu och Kennet, tillsammans med Tommy Wettersten och Rågvall, i nästa veckoslut skall åka till Holland och förevara de Svenska färgerna i ett 1000 kilometerslopp. De är utsända från av Svenska Bilsportförbundet. Tyvärr var jag tvungen att tacka nej, och utslag som ersättare Tommy. Jag och hela västkustens miniracingvänner önskar er lycka till.

GC69BERRA

Nummer 26 22/4 1970

Väst kustlag försvarade de svenska färgerna i Holland.

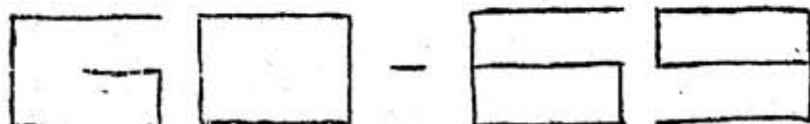
Ett miniracinglandslag från västkusten, bestående av Rågvall - SSRT, Olof Svensson - TAI, Tommy Wettersten - HBRG och vår egen Kennet Signal, var i Enschede i Holland och körde ett 1000-kilometerslopp. Laget var utsett av Svenska Bilsportförbundet, vilka alltså stod för fiolerna. Valuta för pengarna fick de ju också, då detta västkustlag körde till sig andraplatsen i en mycket hård och krävande tävling. För andra året i rad vann det svenska laget Concor's d'Elegance i denna tävling, förra året var det skåningarna som var där.

Eftersom jag inte själv var med där nere är det lite svårt att orda om vad som egentligen hände, men som snacket gått efter hemkomsten, så vann Hollands lag. I på att den hade en anordning som gjorde att de kunde byta motor på några få sekunder. Vår egen bil var den snabbaste på banan men var vid flera tillfällen på besök i en glasmonter. Montern höll, men inte bilen. De våra krökte t.o.m. sin stälran vid flera tillfälle. Holländarna avverkade de 100 milen på en tid av 47 timmar och 8 minuter. Två timmar innan slutet var Sverige i ledningen, men ett oförklarligt kolbyte satte stopp för en slutsager. En andraplats blev det i alla fall, och var sin pokal och vimpel fick laget för den prestationen. Vidare fick de var sin flaska vin för att de var det bästa och trevligaste laget, inte bara i denna tävling, utan genom tiderna, som tävlat på Carnan Rennbane. Ett gott betyg som vi här hemma är mycket nöjda att höra.

På tisdag har vi extra sammanträde klockan 19.30, då jag kommer att avsäga mig allt ansvaret för klubben vidare. Jag tvivlar inte längre på att klubben klarar sig utan mig, för nu har vi många mycket bra grabbar i klubben, inte bara till att köra, utan att organisera.

Så detta var väl det sista GO-69 News som jag skrev, och jag ber att få tacka för den tid som har varit, och vet att tidningen kommer att fortlöpa fast med annan redaktör.

GO69BERRA

News

Nummer 27 den 8/5 1970

En av våra närmast stående miniracingbröder, Lars-Göran Larsson, har lämnat detta jordiska. Vid en studieresa i Skottland, störtade han ned för en klippa, sedan denna gett vika under hans fötter. Detta tragiska inträffade den 1/5 1970.

Can-am Tasman i Hunnestad.

På grund av Lalles bortgång började finaltävlingarna i Can-am Tasman i Hunnestad, med en tyst minut. Direkt härpå gick första kvalheatet i Tasman. 7 Tasmanbilar ställde upp och en skulle bli utslagen och hör och häpna det blev The Rod himself. Att tävlingarna inte blev sportsliga, det får vi skylla strömmen för, vilken ströme säger väl då de flesta, bla. jag. I Can-am kvalen fick jag köra de första fyra heaten och bilen bara kröp fram, när det var fyra bilar på banan, annars gick det fint. Så hur jag än försökte kunde jag aldrig komma över 3 1/2 varv medan de andra låg på 4 varv, med sina 27-singlar. Jag fick trösta mig med att jag vann concours i klassen. Morgan från Uddevalla hade den vildaste motorn en 24 singel och fick ta på sig att bli sist. Direkt till final gick Lennart Persson och Mr Busk båda marc. Rolle hängde även här på en skör tråd, och hamnade på sista plats i B-consy, en plats lägre och han hade fått köra amatörfinalen.

I semifinalen i Tasman, gick Glimne (1) och Mattson vidare till final, dit Olu och Janne Wettersten redan kvalificerat sig. Så började B-consy i can-am. Rolle visade goda taktik här och gick från B till A och sen till semi. Janne Wettersten gick här från A till semi och tog Rolle med sig upp till finalen. Olu och Tommy Wettersten fick ta farväl efter semi.

Tasmanfinalen blev en överlägsen seger för Janne. Olu körde sitt sista lopp på mycket länge men klarade i alla fall andraplatsen.

I can-am finalen blev det så den verkliga stämningen, skulle Janne kunna ta en dubbel, ja chansen fanns ju och efter hårda strider i tre heat ledde Janne inför sista bytet med 62 sektioner före Rolle som hade 6 sektioner tillgodo på Lennart och endast 40 sektioner senare låg Busk. Spänningen var på topp, andlös spänning, varje avkörning var en tragedi man kunde ja ramla från första till sista plats. Den som hade nerverna under bäst kontroll skulle väl vinna, och det visade sig i slutskedet Janne halkade av i ett och Rolle blev slutsegrare före Lennart, Janne och Busk.

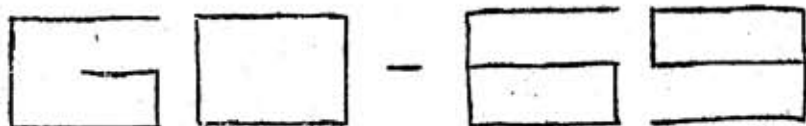
Sammanlagda ställningen i klasserna blev,

Tasman	1a	Olu Svensson	Can-am	1a	Rolle Rågvall
	2a	Rolle Rågvall		2a	Olu Svensson
	3a	Stefan Mattson		3a	Stefan Mattson

GO-69 BERRA

Hej eftersom jag är den nye redaktören för den här blaskan vill jag tacka Berra för den tid som varit när han nu lämnar klubben den 1/6. Jag kan också meddela att Berra efterskänkte de 700 kr som klubben var skyldig honom. Tack!
Nu hoppas jag att klubben skall få bättre ekonomi, och de som är skyldiga klubben pengar bör betala dessa om vi skall få råd att bygga en banan i sommar. Betala därför era gamla skulder till vår nye kassör K. Andersson.

GO-69 LEP

News

Nummer 28 23/5 1970

24-timmars

24-timmars blev en stor besvikelse. Endast 3 lag ställde upp och tävlingen var i stort sett avgjord efter 6 timmar. De 3 lag som ställde upp innehöll följande manskap

SIROCCO

GO-69 II

GO-69 I

L-G Hallgren
Pigge Elfström
Olle Lundström

Anders Engström
Bo Andersson
Berra Ljungdahl

Kennet Signal
L-E Pettersson
Jan Ekman

På träningen var GO-69 II snabbast, men hade problem med värmen. De andra två bilarna gick dock ganska långt. Så radades bilarna upp för start. Startmannar var Pigge, Anders och LEP. Anders vann första varvet och erhöll 2 kr i pris av Berra för den prestationen. Men ledningen varade inte länge, utan snart gjorde sig värmeproblemen kännbara genom ett bränt ankare. Ankarbytet tog hela 2 timmar och därmed var man borta ur tävlingen. Under tiden hade GO-69 I ryckt åt sig en ledning på ca 15 varv men den förlorades när man tvingades till ett kolbyte. När man kom ut på banan igen så startade en jakt på Sirocco, som man också passerade. Ledningen utökades så småningom till 145 varv när Sirocco gick i depå kl 3 med lossad pinion. Detta hjälpte dock föga, därför att sen fick GO-69 I byta kol igen. Medan kampen om ledningen rasade så föll GO-69 II allt längre bak. Deras körning bestod mest i 5-varvs besök på banan. Efter 6 timmar så ledde GO-69 I fortfarande med 2 varv, men man stod i depå med ett bränt ankare. Resten blev ren promenad åtminstone för Sirocco då GO-69 I brände en smärre sortering ankare i följd. Efter 12 timmar ledde Sirocco med ca 1200 varv och då var segern redan bjugad. De övriga 12 timmarna bestod mest i bordtennisspel av de båda Göteborgslagen. Så var då 24 timmars till ända och malmö-grabbarna fick välförtjänt ta emot segerbucklan + prispengar.

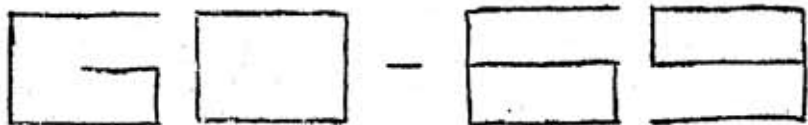
Loppet timma för timma

6621	300	761	0	4300	0
7021	400	761	0	4700	400
7361	350	1000	339	4850	150
7400	39	1000	0	4850	0
7600	250	1000	0	4850	0
7755	155	1000	0	5000	0

Sirocco	
tot	/timma
457	
906	449
1367	461
1672	305
2139	464
2551	412
<u>2947</u>	<u>396</u>
3333	386
3716	386
3813	97
4198	385
4579	381
<u>4916</u>	<u>337</u>
5190	274
5580	390
5985	395
6265	280
6321	56
<u>6621</u>	<u>300</u>
7021	400
7361	350
7400	39
7600	250
7755	155

GO-69 II	
tot	/timma
211	
324	113
417	93
500	83
550	50
570	20
<u>570</u>	<u>0</u>
704	134
719	19
761	0
761	0
761	0
<u>761</u>	<u>0</u>
761	0
761	0
761	0
761	0
<u>761</u>	<u>0</u>
761	0
1000	339
1000	0
1000	0
1000	0

GO-69 II	
tot	/timma
467	
974	507
1439	465
1836	397
2203	367
2553	350
<u>2753</u>	<u>230</u>
3019	236
3182	163
3260	78
3333	73
3362	29
<u>3614</u>	<u>252</u>
3906	292
4129	223
4213	84
4300	87
4300	0
<u>4300</u>	<u>0</u>
4700	400
4850	150
4850	0
4850	0
5000	0

News

nummer 29 den 9/6 1970.

Tävling i klass 6

Fem anmälningar hade strömmat in till denna vår sista vartävling. Eftersom vi var så få kördes kvalen, så att varje förare fick köra 1 minut på gul och röd bana.

Snabbast i kvalen blev Jan Ekman med 2 mycket jämna heat, och fick 15.34 totalt. 2:a 3:a 4:a och femma i kvalen blev i nästan ordning: Kennet, Bosse, Lars-Erik och Bernt-Inge. Noteras kan dock att Kennet och jag själv räknade ut för en dålig varvräknare och förlorade 1 varv per man på detta.

Så började då B-consy som jag vann med drygt 9 varv över Bernt-Inge, som blev utslagen. I nästa heat möttes jag och Bosse, som jag slog med 3 varv.

I heatet därpå blev jag dock stoppad av Kennet som slog mig med dryga 2 varv.

Finalen började med att Janne åkte ifrån Kennet, men Kennet tog bilen i depå och strax därefter så gick bilen mycket bra, och han började ta in på Janne.

Men det roliga varade inte länge för sen började bilen konstera igen. Tävlingen avbröts, då det var meningslöst att fortsätta köra.

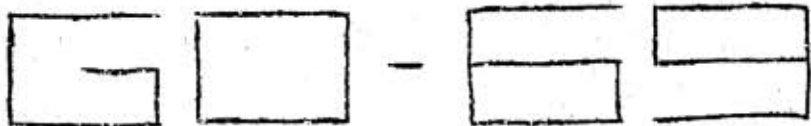
Totalställningen blev denna:

1. Jan Ekman	B-lic.	1 lic.p
2. Kennet Signal	S-lic.	1 lic.p
3. Lars-Erik Pettersson	A-lic.	1 lic.p
4. Bo Andersson	B-lic.	_____
5. Bernt-Inge Pettersson	B-lic.	_____

P.S. Kennet tappade inte däcken!!

Wonderland-cupen kanske kan bli något, 13 förare anmällda och 15 bilar har beställts. Ni som har beställt bilar måste ha med er pengar i Augusti. Den som vill betala nu eller under sommaren kan göra det till mig.

Lars-Erik

News

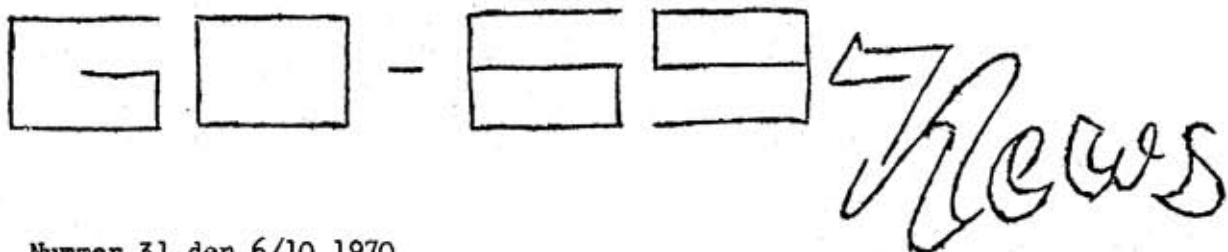
Nummer 30 den 1/10 1970.

Tävling i klass 6 & 7.

Tävling i klass 6 & 7 stod på programmet, och hela 26 anmälningar hade inkommit. Av dessa 26 var 20 st klass 6:or, en mindre än i tasan i våras! Andra från Håssjö och Västerås hade man äkt hit, men det gick inget vidare för dem. Istället blev det en stor dag för GO-69 som plockade hem hela 11 licenspoäng och fick två A-juniorer till nämligen Ekman & Ekenberg. Kvalen gick ganska planenligt och bjöd inte på några överraskningar. Uddavalla-Lattsson och Olu gick vidare till final. Kennet och Börjesson kom till semi. Självt kom jag i A-consy och Ekman & Ekenberg hamnade i B-resp. C-consy. Ekenberg och Ekman avancerade i consy per man, men både Ekman och jag själv blev stoppade i A-consy och vi slutade därför tävlingen som 7:a och 8:a och med Ekenberg på 9:nde plats. På detta vann Ekman klassen för B-juniorer då övriga tävlande som åters od var antingen seniorer eller A-juniorer. I semifinalen gick Kennet och Bror Gärdelöf vidare. Här blev också Västerås:s kvarvarande representant utslagen, men han hade gjort en fin insats och kört upp sig från sista consy till semi. I finalen förvånade Olu genom en för honom dålig körning. I stället tog Kennet över kommandet och den ställningen höll loppet ut. Sakom Kennet hade Olu svårt att hålla undan för Gärdelöf, men han tog sig samman och slog honom med 3 varv till slut. Lattsson hade vaiking på bilen och var helt förvisad till 4:deplatsen. Klass 7 var en ganska tråkig uppgörelse med botten dåliga kvältider (ca 8 varv sämre än sexorna). Gunnar Ståhl visade sig helt överlägsen i kvalen och därför skulle man kunna tro att finalen skulle bli en lätt seger för honom. Men Ståhl hade otur och Ekman vann en ren utklassningsseger över de andra med över 20 varv. Att Ekenberg kom på andra plats var väl däremot mera tur och han hade bara ett varv till närmaste konkurrent. Även här gick klass 7:orna ovanligt långsamt och Ekman var 40 varv efter bilarna i klass 6 finalen. Vad beror detta på? Till nästa stora tävling den 1/11 hoppas jag få så fler deltagare från klubben. Tävligen går då i klass 5 & 6, så bygg bilar tills dess. Vad den nya klassen anbelangar så inställes den, pgr. av dålig rabatt och därför kan de som betalt vända sig till mig och få pengarna tillbaka.

Resultat:

Klass 6		Klass 7		Lic. poäng	
1. Kennet Signal	164.30	Jan Ekman	143.01	Jan Ekman	6
2. Olu Svensson	160.59	S-E Ekenberg	125.93	S-E Ekenberg	4
3. Bror Gärdelöf	177.60	L Jonsson	124.13	Kennet Signal	1
4. Stefan Lattsson	159.97	G Ståhl	121.35		

Nummer 31 den 6/10 1970

Klass 6 & 7 i Uddevalla. Vild jakt på GO-69.

I Söndags var det tävling i Uddevalla i klass 6 & 7. Det var mycket dålig uppslutning kring tävling vilket troligen beror på att SM går nästa vecka. I klass 7 var 3 anmälda och där vann Knacke Börjesson en lätt seger före Jan Ekman och Ekenberg. Trots detta fick Ekman en licenspoäng. I klass 6 var 5 RRTU:are och 4:a GO-69:are anmälda. GO-69 fick de sista 4 platserna i kvalet. Ekenberg blev utslagen Ekman hade dålig bil och min bil gick inte i ett av kvalheaten och jag blev därför siste man i A-consy. Apan blev den snabbaste i kvalen från vår klubb! I A-consy fick jag ordning på min bil men jag fick ändå storstryk av Wänseth. Förra veckan vann Kennet klass 6 med denna bil i Uddevalla gick den sämre än Apans bil. Mystiskt. I semin gick Wänseth och Håkan Börjesson vidare till final. Hur det gick i finalen vet jag inte för sen stack vi. Det var då den vilda jakten på GO-69 började strax före E6 ehuru det visade sig att vår chaffis hade föga respekt för gällande hastighetsbegränsning och höll 150 km där det var 90 km. Ovanför oss befann sig då en helikopter med POLIS på undersidan. Konstigt nog visade han ett visst intresse för vår framfart. Efter diverse manövrar för att skaka av flygfäet så lyckades vi smita undan vid säve och resten av resan gick på småvägar. Nästa tävling går en 25/10 i klass 7 bygg bilar tills dess.

LÄDERBARKSNUPELLUREN

Tävling i kl.5 och 6 den 1/11 1970

Ja, klasserna var som sagt vad 5 och 6. Jag börjar med klass 6. Det var ett helt enormt startfält, bestående av, Kennet, Ekenberg och Ekman vilken först efter hot om att få betala staravgiften i vilket fall som helst, eftersom han redan anmält sig, som han startade. Ekman hade också fräckheten att ta bort ett mycket vackert Hakkors (alla Hakkors är vackra) som L-E.P satt dit. FY PÅ DIG EKMAN! Nu blir det en enets uppehåll i skitsnacket -----, Vi lottade om spåren, vilket blev så att kennet startade på svart, Ekenberg på gul och Ekman på röd. Jag lurade Ekman och satte dit ett Hakkors och det hjälpte tydligen, ty jag tyckte jag hörde att bilen gick bättre. Kennet vann dock med ca 10 varv, med Ekman på andra plats.

D

Det var hela 6 startande i klass 5. Kvalen gick till så att två gick direkt till final, och de övriga i semifinal. Kennet vann kvalen med två varv före Ekman som slog Ekenberg med dryga fem varv. Hoppsan jag glömde Aronsson som slog Bältenberg med 0,70 varv. Om man tar sig en titt på kvalresultaten ser man en ganska kul sak, Apan t.ex körde sämre ju bättre bana han fick. Aronsson var fruktansvärt jämn skillnaden mellan hans bästa och sämsta heat är bara 0,36 varv! BRA. Aronsson var alltså första väljare av bana i semi följt av Ekenberg, Apan och Forsberg vilken var #4 sektioner efter Apan. Kampen om vilka som skulle erövra sista uppflyttningsplatsen till finalen visade sig stå mellan Apan och Ekenberg. De tre första heaten var ganska tråkiga, Aronsson drog ifrån mer och mer medan Ekenberg gnällde på varvräknaren. Apan i sin tur knappade in på försprånget Ekenberg hade över honom. Sista heatet DRAMATIK, det var ca 20 sek kvar då körde Ekenberg av, Apan ser sin chans och kör för brinnande livet medan Ekman fummlade med Ekenbergs bil. Det räckte dock inte Apan missade uppflyttningsplats med ett halvt varv. Final: Kennet valde svart, Ekman blå, Aronsson röd, och Ekenberg gul, vilken var i ett mycket grinigt tillstånd eftersom varvräknaren spökat. Kennet drog ifrån stort när de andra kört 8 varv hade Kennet kört 10 detta på svart. Denna ledning varade ej länge han fick snart trassel, och Ekman kunde smita förbi och vinna med 10 varv.

resultat kl 6

1:a Kennet
2:a Ekman
3:a Ekenberg

resultat kl 5

1:a Ekman
2:a Aronsson
3:a Ekenberg
4:a Kennet
5:a Apan
6:a Forsberg

bästa poängplockare

(S) Kennet 2 poäng
(A) Ekman 2 poäng
(B) Aronsson 1 poäng

Rickard \$-hjärta USAIMPERIALISTMONOPOLKAPITALISTFOLKUTSUGARLAKEJEN

Tävling i klass 5 den 22/11-70.

Då var det tävling igen, denna gång hadde den lockat hela 6 startande. Tävlingen kördes så, att två gick direkt till final och resten hamnade i semifinal. Tyvärr finns det inget roligt att skriva om denna gången, så jag börjar direkt med kvalen. Anders var snabbast före Ekman som i sin tur var nära att bli förpassad till semi av Apan men han klarade det. De tre första är redan nämnda, resten blev: Arne, Lennart och Forsberg. Apan var alltså första väljare av bana i semi, och han valde att starta på svart. Semi var ganska händelselös, Apan vann med Lennart på andra plats, men Arne var mycket nära att bli uppflyttad, ty han ledde ett tag med 3 varv. Att han inte blev uppflyttad var att han glömt lägga soppa på däcken, jag vet inte. Finalisterna var följande: Anders, Ekman, Apan och Lennart. Heat 1, Anders vinner före Ekman som slår Apan med 3 varv. Heat 2, Anders vinner före Apan som slår Ekman med 4 varv!!!!????!! Akt 1: Ekman blir rasande. Akt 2: Ekman blir grinig och skall lägga av med MR. Akt 3: Ekman sätter sig ned på en stol, och säger för sig själv i o:a två timmars tid: 7 varv, 7 varv, Apan, Apan. Resten av tävlingen då? Det hände inte mycket mer, Anders vann före Apan, Ekman och Lennart.

Vår nya aktiva sekreterare S-E Ekenberg var och spelade ishockey, påstod någon./ inga kommentarer/ EVENTUELLA SKULDER SKALL BETELAS TILL APAN!!! VÅR EKONOMI ÄR DÅLIG NOG UTAN ATT NI BEHÖVER BIDRA TILL ATT GÖRA DEN SÄMRE!

Jak bher om urschäkket fhör syaffelhehn?

5/12 -70 Tävlning i Linköping klass: 1 och 5.William wins SCANRACE.

I

Denna gång var det bara 3 Göteborgare som startade i Scanrace. Visserligen hade fler velat åka med, men Ekenberg var jäktad och kunde inte köra. Vi åkte istället med Aronssons kompis, som ställde sin bil till förfogande, Heder och Tak.

Banan öppnade kl.8 och när vi kom 8.15 var den fullsatt till sista mekplats. Vi fick sitta och meka i en korridor, på golvet??

Startlistan var tämligen välbesatt, The Pros Showed Up. Från Stockholm kom Gunnar "quiet man" Bergdahl, Jöran "Batthen" Andersson, Bo "The man from Mura" Hedman, Hasse "Gawa" Persson och William "Rabbit" Hellström. Från Ludvika bröderna Gustavsson, från Halmstad Raul "The Rod" Rågwall, från Göteborg B-I "Apan" Pettersson, Jan Ekman och Lennart Aronsson. Ässå Reckard....

Nåväl till Tävlningen. Vi börjar med klass 1.

Som egentligen inte var någon tävling, i varje fall inte efter att Jöran Andersson kört 7,0 i kvalen. 7,0 det var rekord i klass 5 för ett år sedan. Till final gick Jöran Andersson, Tomas Linde, William Hellström, och Sören Gustavsson, och från semi kom Dag Rundström och Lennart Jansson. I finalen dunkade Lennart Jansson i dosen och belade sista plats. Dag "Dagge" Rundström eldade handtag och var tvungen att byta ideligen. Jörans 24-sgl Mura gick som en raket, enda hotet var Tomas Linde som dock ej räckte till. Resultatet blev som väntat:

1. Jöran Andersson	7,0	102,40	STA
2. Tomas Linde	7,5	99,79	STA
3. William Hellström	7,7	96,38	STA
4. Sören Gustavsson	8,0	85,62	LISA
5. Dag Rundström	8,2	80,85	Botkyrka MRC
6. Lennart Jansson	---	20,24	-----

fortsättn. nästa blad

5/12 -70 Tävlning i Linköping klass: 1 och 5.William wins SCANRACE.

II

Till klass 5. Träningen visade upp en hel del snabba saker. Bergdahl hade stoppat undan sin 28-sgl och sitt Super-chassie och körde en Cukras 24-sgl i ett wire-chassie med Ass. sving och batpans. (Det senaste bland stockholmarna är att fila upp Ass.svingens 2 runda håll till ett ovalt). Rågwall var jämn och snabb men saknade den där extra gnistan. Hasse hade tävlingens snabbaste bil. Från startstrecket i början av rakan till "Dead-man" såg man bara ett blått streck. Så i första kvalomgången kom skrällen, Jöran var i toppform och klände till med ett "Tire-burning" 6,4. Nytt banrekord. Raul såg bekymrad ut. Han var uppe en stund senare men kunde ej prestera mer än 6,8.

Nu, mellan 1:a och 2:a kvalomgången började en förunderlig lek, "Byta ankare" hette leken och bland lekdeltagarna märktes: Rågwall, som muttrande byte till ett Kean 25-sgl, Per Gustavsson (som senare fick andra kvaltiden underkänd för att han kvalat med 2 bilar??????), och vår egen Berrrrndt-Inge som byte sin 25-sgl Steube mot ett Mura 27-sgl (Grupp 20). Det visade sig vara ett smart drag, för han sänkte senare 1:a kvaltiden 7,9 till 7,2 BRAAA . Aronsson var jämn men hade slö bil 7,8. Självt körde jag som Daaalkaaarlen gjorde i sina värsta stunder 7,4. Apan blev alltså Ännu en gång Fast Qualifier i Göteborgslaget. Hasse Persson noterade 6,5 William "Rabbit" Hellström fick samma tid. Så skulle Jöran Andersson köra. Denna gång stod alla och dreglade vid banan. Och han svek inte, 6,3 nytt banrekord igen. Även denna bil hade en 24-sgl fast nu av märket Thorp Det var ohyggligt hårt. Per Gustavssons tid 7,0 räckte bara till en 15:e plats. Till final gick Jöran "Batthen" Andersson, Hasse "Gawa" Persson, William Hellström och Bengt-Åke Johansson. Till semi Gunnar Bergdahl, Raul Rågwall, Gunnar Ståhl och Tomas Linde.

I A-consy dunkade Per Gustavsson sitt Mini-cars Pro chassie, bröt rusade vilt svärjande ut i depå. Rafsade ihop sina grejor, och munlande besvärjelser och tillbedjelser rusade han, tätt följd av sina bröder ut till en väntande taxi, efterlämnande sig en virvel av damm och insexskruvar, (han var jäktad). Han skulle med tåget

fortsättn. nästa blad

5/12 -70 Tävlning i Linköping klass: 1 och 5.William wins SCANRACE.

III

Upp till semi kom Mats Johansson och Anders Kåberg. Semi såg "The Rod" och Bergdahl dra ifrån och hålla ställningen till 4:e heatet då: (oitat) "URRK NEBEL" lossade motorn för bergdahl, Ståhl honn om och delade uppflyttningsplatserna med Rågwall.

Inför finalen bänkade sig alla kvarvarande runt banan och tittade förväntansfullt på kombatanterna. Rågwall och "Gawa" stod och snackade, helt kallt. Jöran tittade ilsket på allt och alla. Rabbit gjorde sig redo genom att halvsluta ögonen. FINAL.....

I 1:a heatet drog Jöran, Rågwall och Hasse ifrån och växlade om i ledningen. 2:a heatet såg samma trio i täten, Men nu var även Rabbit i kapp. 3:e heatet: Ve Ooohh Fasa. Jörans karross lossar. Kort depå-besök och så ut igen, nu något efter. Inför 4:e heatet var stämningen spänd. Jörans bil hade förut visat sig kunna trotsa de flesta av naturlagarna, skulle han hinna i fatt???? Lars Golbe, som gort come-back donerade ett Mura 25-sgl ankare till den som vann första varvet. Djup koncentration. GG000..... Hasses Mura 24-sgl var snabbast genom dosen men han blev upphunnen och påkörd i "Dead-man"; endast 2 bilar fortsatte efter krachen och Jöran tog varvet centimetrarna före Rågwall. När strömmen slogs av var ingen riktigt säker på vem som vunnit. Männe Hasse, männe Jöran, männe Råg..... ovissheten varade ända till högtalarrösten förtäljde att 1970 års SCANRACE gått till.... William Hellström (Mura 25-sgl)

"Tihgt race" skulle Glimne sagt.....

Resultaten blev:

1. William Hellström	6,5	120, ?	STA
2. Hasse Persson	6,5	118, ?	Enskede MRC
3. Jöran Andersson	6,3	--- --	STA
4. Raul Rågwall	6,8	--- --	SSRT
5. Bengt-Åke Johansson	6,6	--- --	Katrineholm MRC
6. Gunnar Ståhl	6,8	--- --	Västerås MRC

Vill ni ha fler detaljer så hör efter med
undertecknad som för en gångs skull är:

13/12 LUSSE-Kusen kl: 6

Denna ohyggligt spännande tävling drog denna gång 3 startande: Undertecknad, Golbeåterförsäljarhalvproffsminiracerföraren Berrndt-Innng och Forsberg, Daalakaaarlen (i intimare kretsar även känd som Ugglekarlen näverbarksnudeluren), var frånvarande och kunde därför ej agera tävlingsledare. Dylik var istället Mike.

Träning: Forsberg börjar få ordning på körstilen och hans bil gick hyfsat.

Själv gjorde jag vilda dunkningar och bytte svingstopp 3 gånger.

Final: 4.2,5 min. Apan hade get sig fanken på att slå mig, och var nära att lyckas. Jag hade dock valt rätt och sista heatet såg mej på rätt och Apan på svatrtet.(oj slog jag fel!!!!) Jag håvade in 1:- i första pris.

en tämligen matt tävling som drygades ut av bordtennis-spel.